

Yâd I Yalnızlık

— SNE · 20 Şubat 2013

Gelir diye, hep korkulur.
Geldi mi, günün birinde,
Kırk yıllık umursamazlıkla
Baş köşeye kurulur.

Kovaladıkça, yüreğinin teni,
Sesindeki nefes, gecene eş olur.
Bir delik kuruş bile etmez de,
Ne satanı ,ne de alanı bulunur

Konukluğu zor, yürek kavurur.
Yanıbaşından hiç ayrılmaz artık,
Çaresiz, geldiğince ,gitmesi umulur.

Anılar, tazelenir onun dilinden,
Tutuşurlar el ele,büyük bir sevinçle.
Her gün başlamadan ,düne savrulur.

Kaleminin ucunu bile o tutar,
Kelam döküldükçe can avunur.
Kağıttaki her damla aleme sır olur
İçindeki fırtına rüzgarının nefesi
Sessiz avazlanır,
Amma, taa Fizan'dan duyulur.

Kimi zaman gözündeki damla olur
Gönlüne ekilen gölge tohumunun
Bir de kavrulan göz bebeklerinin
Tadı ,tuzu can suyu olur.

Zamanla yolun ,yordamın ,
Dizinin dermanı ,dilinin tadı olur.
İzleri kaplar her bir yanını..
Gözlerinde hüznün nidası okunur.

Saçına gümüş teller serpiştirir,
O belirsiz varakları, alır ellerine..
Işık serper, yüzünün her yanına.
Görenler ne bilsin ki , kim çizmiş.
Sanırlar ki, yansımış bir sıcacık nur.
Tazeliği yiten, solgun tenine.

Sözcüklerinin hepsini, siler dilinden.
Yerlerine, derin bir 'ahh ' koyar .
Bir de ferahlama umuduyla,
Her soluğunaki ,tuhaf ahengi.

Saatler ve günler bir gün koşar , yarın yorulur..
Yaşamdan silinesi yıllar akıp geçer ,
Gözlerin uzaklara dalıp, birini arar durur.
Yitirir uzulca ömrünün, Ondan geri kalanını.

Alışılmış bir sabahta, karşına kurulur,
Aldırmaz, acımasız bir cür'etle..
Aynadaki yüzünden,
Tanıdık gözlerine ..
Sordurur, usulca..

"Sen mi yalnızlıksın?"
Yoksa..
"Yalnızlık mı, sen oldun?"

Soru beklenmedik, olsa da..
Hazırdır, zaten nicedir,cevap,
Yürekteki yerinden,
Derin bir iç çekişle gelir..
Tereddütsüz ve bir çırpıda..

Toparlanır kelimelerin,
Yad ederek ve hatırlayarak..
Alışmış, kabullenmiş..
Fısıldar, dudakların

"Yâd-ı yalnızlık..!"

